

ועדה לפי סעיף 44(א) לפקודת הרופאים (נוסח חדש), התשל"ז-1976

י"ז אדר ב, תשע"ד
19 במרץ, 2014

בעניין:

ד"ר בועז לב, משנה למנכ"ל משרד הבריאות, באמצעות באת כוחו עו"ד
שרה שרלב התובעת הראשית, הלשכה המשפטית, משרד הבריאות, ירושלים

הקובל

- נגד -

ד"ר נדיה כגנסקי ת.ז. [REDACTED] רופאה מורשה בעלת רישיון [REDACTED] בעלת תואר
מומחה בגריאטריה [REDACTED] וברפואה פנימית [REDACTED]
באמצעות בא כוחו עו"ד יעקב אבימור

הנקבל

דיון וחשבון לפי סעיף 44(א) לפקודת הרופאים (נוסח חדש), התשל"ז-1976

1. הקובלנה

ביום 10.11.2013 הגיש ד"ר בועז לב, המשנה למנהל הכללי של משרד הבריאות, קובלנה מתוקנת
נגד ד"ר נדיה כגנסקי ת.ז. [REDACTED] רופאה מורשה בעלת רישיון [REDACTED] בעלת תואר מומחה
בגריאטריה [REDACTED] וברפואה פנימית [REDACTED] (להלן- הנקבלת) מכוח האמור בסעיף 1(41) לפקודת
הרופאים (נוסח חדש), התשל"ז-1976 (להלן- הפקודה), בגין התנהגות שאינה הולמת רופא מורשה
בכך שהוציאה מסמכים מתוך תיקי חולים שהשתתפו בניסוי ה"זיפרקסה" בבית החולים
הרצפלד.

קובלנה זו החליפה קובלנה (מתוקנת) קודמת מיום 2.6.2013 שהחליפה את הקובלנה המקורית
נגד הנקבלת ושמונה נקבלים אחרים מיום 24.9.2011.

2. הוועדה

שר הבריאות מינה אותנו כוועדה שתדון בקובלנה (להלן- הוועדה). הועדה קיימה דיון ביום
14.11.2013 ובו הופיעו מטעם הקובל עוה"ד שרה שרלב, הנקבלת ובא כוחה עוה"ד יעקב
אבימור.

3. האירועים ברקע הקובלנה

ברקע הקובלנה עומד ניסוי שנערך בבית החולים הרצפלד במהלך שנת 2002 הידוע כ"ניסוי הזיפרקסה" שבמסגרתו ניתנה תרופת הזיפרקסה, שהתוויתה המקורית היא לטיפול בפסיכוזה ואחת מתופעות הלוואי שלה היא הגברת התיאבון, לחולים שסבלו מ"סרבנות אכילה", במטרה לבחון אם יש בתרופה כדי לעורר תיאבון בחולים אלה. על פי כתב הקובלנה, לקראת בירור שנערך בבית החולים על ידי ועדה של מבקר המדינה במועד שאינו ידוע לקובל, עברה הנקבלת על תיקים הכוללים חומר בקשר לניסוי זה, יחד עם ד"ר לוי וד"ר קליין, והוציאה מתיקי הניסוי מסמכים הנוגעים לחולים שהשתתפו בו בקבוצת הביקורת ללא שהוחתמו על הסכמה מדעת להשתתף בניסוי כנדרש בחוק זכויות החולה, התשנ"ו-1996, תקנות בריאות העם (ניסויים רפואיים בבני אדם), התשמ"א-1980 ונוהל ניסויים רפואיים בבני אדם, התשנ"ט-1999.

4. ההליך בפני הועדה

הקובלנה המקורית מיום 4.9.2011 נגד הנקבלת ויתר שמונת הנקבלים, שהחלה להתברר בפני ועדה זו והיתה בשלביה הראשונים (הגשת בקשות מקדמיות מטעם הנקבלים), בוטלה לאחר יותר משנה וחצי, כאשר ההליכים המשמעותיים נגד חלק מן הנקבלים הופסקו ונגד אחרים הוגשו (וכנראה יוגשו) קובלנות מתוקנות נפרדות.

ביום 2.6.2013 הוגשה נגד הנקבלת קובלנה מתוקנת, אשר הוחלפה בקובלנה מתוקנת שניה מיום 10.11.2013, והצדדים הודיעו כי הגיעו להסכם בדבר הסדר טיעון שהוגש לנו, ולפיו הוסכם כי הנקבלת מודה בכתב הקובלנה המתוקן (קרי, זה מיום 10.11.2013), וכי ב"כ הקובל תבקש מועדת המשמעת להמליץ על אמצעי משמעת של נזיפה, וב"כ הנקבלת יבקש להמליץ על אמצעי משמעת של התראה.

תאריך ההסכם - 29.9.2013 קודם למועד הקובלנה שצורפה אליו, אולם הצדדים חזרו על הסכמתם בעת הדיון, קרי, כי הנקבלת מודה שהוציאה מסמכים מתיקי ניסוי הזיפרקסה הנוגעים לחולים מקבוצת הניסוי שלא הוחתמו על טפסי הסכמה מדעת, וכי בכך שהוציאה מסמכים מתוך התיקים גילתה התנהגות שאינה הולמת רופא מורשה. בהתאם להסכם טענו, איפוא, באי כוח הצדדים את טענותיהם לעניין אמצעי המשמעת עליו תבקש הועדה להמליץ.

עו"ד שרה שר-לב, ב"כ הקובל, פרטה בפנינו את הרקע להגשת הקובלנה המקורית נגד תשעה רופאים, ביטול ההליכים נגד ארבעה מתוך תשעת הנקבלים המקוריים והגשת קובלנות מתוקנות ונפרדות נגד יתר הנקבלים המקוריים, התמשכות ההליכים והשתלשלות הליכי המשמעת מכוח פקודת הרופאים.

תחילת הבדיקות נגד הרופאים היתה בועדת בדיקה לפי חוק זכויות החולה בחודש ינואר 2005, ולאחר מכן, בעקבות פניות עורכי דין מטעמם, הוקמה ועדה בקרה ואיכות מכוח סעיף 22 לחוק, שעליה יש חסיון מלא. בחודש יולי 2006 עבר הנושא לחקירת משטרה, שבשל החיסיון על בדיקת ועדת הבקרה והאיכות והחומר שהיה בפניה, היתה צריכה להתחיל מן ההתחלה. בסופו של דבר החליטה הפרקליטות על סגירת התיק הפלילי, ועל נקיטת הליכים משמעותיים. בערך באותה תקופה, הוגש בשנת 2004 הוגש דו"ח מבקר המדינה שבו ביקורת על ביצוע ניסויים בבני אדם במספר רב של בתי חולים ומוסדות שביניהם גם בית החולים קפלן הרצפלד.

הקובלנה המקורית הוגשה על בסיס החומר שהצטבר במשרד הבריאות ובמשטרה, ללא חומר ועדת הבקרה והאיכות, והיא שיקפה את הטענות נגד הרופאים. בעקבות הגשת טענות מקדמיות מטעם הנקבלים, הוחלט לסגור את התיקים המשמעותיים נגד ארבעה מתוך הנקבלים המקוריים ולהגיש קובלנות נפרדות נגד חמשת האחרים.

אחת הסיבות העיקריות שהביאו את הקובל לעשות כן היתה היתה הטענה על הגשת הקובלנה רק נגד רופאים בבית החולים קפלן-הרצפלד (שלדברי עו"ד שר-לב קיבל דגש משום שחולה בו נפטרה כתוצאה מטיפול באחד הניסויים, מה שהביא לבדיקה וגילוי המקרים האחרים) ולא נגד רופאים בבתי חולים אחרים שגם בהם נמצאו ליקויים בביצוע ניסויים. הקובל מצא קושי להצדיק זאת, אף שמדובר בליקויים חמורים, ואפילו מאד חמורים, לא רק של הרופאים אלא גם של הנהלות בתי החולים, וועדות הלסינקי ומשרד הבריאות עצמו, ובהתחשב גם בזמן הרב - כעשר שנים - שחלף מאז ביצוע הניסויים, הוחלט על ביטול הקובלנה המקורית.

יחד עם זאת, וכיוון שבמהלך הבדיקה התבררו מעשים פסולים בנסיון לשיבוש חקירה, בהוצאת מסמכים מתיקים ואפילו בזיוף, לגבי מעשים אלה, ועל אף הזמן שחלף, לא יכול הקובל לעבור לסדר היום, והוחלט להמשיך בהליכים בהתאם.

בעניין הנקבלת בתיק זה, ד"ר נדיה כגנסקי, ולאור הסכמתה להודות בעובדות ובטענות נגדה כאמור בכתב הקובלנה המתוקן ובהתחשב בעברה הנקי ובזמן שחלף, על אף שמדובר בעבירה חמורה, בקשה עו"ד שר-לב מהועדה להמליץ על אמצעי משמעת של נזיפה.

עו"ד יעקב אבימור, ב"כ הנקבלת, בקש קודם לטיעוניו שהנקבלת עצמה תביא דברי בפני הועדה, אך לאור הרקע שנפרש בפניו הקדים ואמר כי כתב הקובלנה נגד מרשתו צומצם בצורה משמעותית לעומת הנטען נגדה בקובלנה המקורית, וכדבריו "ההר הוליד עכבר" ובינתיים עברה ד"ר כגנסקי 10 שנים קשות, במהלכן אף היתה עצורה בבית המעצר באבו כביר וקידומה נעצר, ועל כן יש להקל עליה לאחר כל מה שעברה על ידי המלצה על אמצעי המשמעת הקל ביותר.

ד"ר כגנסקי סיפרה לנו על רקעה המשפחתי- משפחת רופאים- וחלומה להיות רופאה, אותו הגשימה והיתה רופאת ילדים ברוסיה, אולם עם עלייתה עם בן זוגה ושני ילדיה לישראל בשנות התשעים היתה צריכה להתחיל התחלה חדשה, בחינות והתמחות, עבדה יחד עם בן זוגה בעבודות מזדמנות בעת שהתגוררו בצפת, ובסופו של דבר קבלה זימון להתמחות בגריאטריה בבית החולים קפלן, לשם התקבלה על ידי ד"ר לוי. היא השקיעה הרבה ותוך שבע שנים עשתה שתי התמחויות, בפנימית ובגריאטריה ותת התמחות בפסיכוגריאטריה. לקראת שנת 2002 קבל אותה ד"ר לוי לעבודה בהרצפלד. ד"ר כגנסקי סיפרה כי השקיעה הרבה בעבודה קלינית וגם אקדמית, לימדה בבית הספר לרפואה בירושלים ונמצאה מרצה מצטיינת, ובשנת 2006 מונתה לסגנית מנהל ומ"מ מנהל מחלקה. ואז ביום אחד נפלו עליה השמיים והיא מצאה את עצמה עצורה בבית המעצר אבו כביר עם פושעים, לאחר חיפוש לילה בביתה.

המקרה נשוא הקובלנה ושלא נתנה לו בזמנו חשיבות, ארע ב-2004, כשד"ר לוי קרא לה לחדרו בקשר לתיקי המחקר של ניסוי הזיפרקסה, שלא היתה קשורה אליו ישירות- הוא לא התבצע במחלקה שלה - אלא רק בסיכום נתונים, בשל שליטתה הטובה באנגלית, לאחר שרופא אחד עשה רישומים ושני הכניס למחשב. ד"ר לוי בקש למיין ולחלק את התיקים, ניילונים בהם היו נתוני המחקר. הוא לא בקש להוציא חומר אלא לעבור על התיקים, לחלק בין קבוצת הניסוי בה היו 30 חולים וקבוצת הבקרה בה היו 30 חולים ואשר ידעה כי לגבי אלה לא היו הסכמות מדעת. המיין לקח זמן קצר. שום דבר לדבריה לא נעלם או הושמד, ד"ר לוי מסר הכול למשטרה. היא לא שאלה מדוע יש לעשות כן, ומודה כיום שהיתה צריכה לעשות כן, אך בקשה לציין כי ברפואה יש היררכיה, בעיקר בהיותה במקור ממדינה שבה מה שהממונה אומר, עושים -לא כאשר מדובר בטיפול לא נכון, אבל לעבור על תיקים היה עניין טריוואלי. היא לא ידעה שיש בקרה בבית החולים, המבקר לא פנה אליה, וד"ר לוי שהיה מנהל בית החולים, סגן מנהל קפלן, מנהל מחלקות, היה הרופא ממנו למדה ואתו עבדה את כל עבודתה בארץ, היא כיבדה אותו ולא חשבה שעליה לסרב לבקשתו. הוא לא הסביר את בקשתו, לא אמר שיש ביקורת, גם ד"ר קליין שעשה את המחקר והכיר את התיקים לא ידע שיש ביקורת.

ד"ר כגנסקי סיפרה כי היא עוברת תשע שנים קשות, שהחלו במעצר עם פושעים כבולה באזיקים ללא יכולת לצלצל הביתה, פריצת המשטרה לביתה והפיכת הבית, והמשכה בחקירה של שנים, מעצר בית ממושך, איסור יציאה מהארץ, אי וודאות, בושע בעבודה ובין חברים, פיטורים משני מקומות עבודה, סגירת מרפאה פרטית, ויתור על ניהול מחלקה, הוראת הסטודנטים הופסקה ובוטל תואר המרצה שלה, הפסקת לימודים לתואר שני בניהול מערכות בריאות שכיום על אף רצון מעסיקה לא ניתן לחדשם בשל חלוף הזמן. היה עליה להתחיל מחדש, בנתה מערך גריאטרי אמבולטורי בקהילה וכיום היא עובדת שם. משפחתה כולה עברה גיהנום, הפרסום בעיתונים וברשתות החברתיות היה נורא, גם לילדיה שהיו צריכים להתנצל על כך שאמם אינה רוצחת, וכעת האישומים ברובם התבטלו אך היא שילמה עונש קשה ביותר, ובקשה להתחשב בכך בבואנו להמליץ על אמצעי המשמעת.

עו"ד אבימור ציין במהלך דבריה של מרשתו, לאור הערות חברי הועדה, כי הם התחבטו לגבי ניסוח הקובלנה בשאלה אם היתה הוצאה של מסמכים מהתיקים או רק מיין, וביקש להדגיש כי בקובלנה לא נטען כי היה שיבוש או לקיחת מסמכים על ידי מרשתו, אלא שלאחר מה שעשתה היא השאירה את המסמכים ועלתה לחדרה. הוא הבהיר כי הגיעו עם ב"כ הקובל לכתב קובלנה מתוקן והם מאשרים את כתב הקובלנה, אך יש עניין של *Mens rea*, הכוונה, ועניין זה ירד עם

הורדת נושא שיבוש הבדיקה בכתב הקובלנה המתוקן הראשון. ד"ר כגנסקי לא ידעה על הבדיקה בבית החולים, כמו שד"ר קליין לא ידע עליה. היא הוזמנה לעשות פעולה, להוציא תיקים, עשתה אותה, והיא מצטערת עליה. אחרי תשע שנים של סבל יש להתחשב בכך לעניין אמצעי המשמעת, ויש לזכור שאחרי חקירת המשטרה, הפרקליטות החליטה שלא מדובר בעניין פלילי, וחלק מן הדברים שיוחסו לנקבלת ירדו מן הקובלנה שבפני הועדה, ואילו נימוקים לקולא. דברים שקרו לפני 10 שנים במערכת הרפואית, אי הקפדה על כל תג ותו, תוקנו מאז אך לא לחלוטין, ויש לזכור שמדובר בניסוי שאושר שמטרתו לסייע לזקנים, לעורר תיאבון ולמנוע פיוס. במסגרת זו ההודאה של הנקבלת כי הוציאה מסמכים, אך לא שיבשה דבר ולא העלימה מסמכים. עו"ד אבימור הגיש לנו תיק מסמכים המעידים רק במעט על הצלחתה של הנקבלת קודם למעצרה, וציין כי הוא מרבה לייצג רופאים, אך איש מהם לא ישב במעצר באבו כביר, והקריירה שלהם לא נעצרה. הנקבלת שהיה לה פוטנציאל אדיר הגיעה למצבה הנוכחי לאור האשמות החמורות, וזהו עונש כפול ומכופל, ויש להתחשב בכך ולנהוג בדרך המקלה.

5. החלטת חברי הועדה ד"ר קובי אסף ועו"ד עירית אלטשולר

5.1. בדו"ח מבקר המדינה לשנת 2004 נבדק נושא "הפיקוח על ניסויים רפואיים בבני אדם" ובו נמצאו ליקויים רבים בהתנהלות מספר בתי חולים - ביניהם בית החולים השיקומי הרצפלד-בקשר לניסויים כאמור, כמו גם ליקויים בהתנהלות משרד הבריאות.

בחדש יולי 2006, בעקבות תלונה שהוגשה על ידי מבקר משרד הבריאות בהמשך למימצאים חסויים של ועדת בקרה ואיכות שמונתה על ידי משרד הבריאות, החלה חקירת משטרה מקיפה במהלכה נבחנו חשדות למעשים פליליים של 21 רופאים שנחשדו בביצוע ניסויים בבתי החולים קפלן-הרצפלד.

עם סיום החקירה במשטרה, בחודש מאי 2007, הועבר הטיפול לטיפול צוות פרקליטים בפרקליטות מחוז מרכז, שהורה על ביצוע השלמות חקירה רבות והתיעץ עם מומחים, ובסופו של דבר, לאחר הכנת טיוטת כתב אישום נגד 6 מהרופאים, עריכת שימועים, וביצוע השלמות חקירה נוספות והתיעצויות נוספות עם מומחים, החליטה הפרקליטות על סגירת התיק הפלילי נגד הרופאים החשודים.

ההודעה על ההחלטה והאמור לעיל הם מתוך "הודעה על סגירת תיק החקירה בעניין הניסויים הרפואיים בביה"ח הרצפלד-קפלן" של דובר משרד המשפטים מיום 10.2.2011. בד בבד עם ההחלטה על סגירת התיק הפלילי המליצה הפרקליטות על העמדה לדין משמעתית בשל "התנהלות בעייתית של רופאים" שהתגלתה אגב החקירה.

וכך הוגשה ביום 4.9.2011 הקובלנה המקורית נגד הנקבלת ויתר שמונת הנקבלים, שהחלה להתברר בפני ועדה זו והיתה בשלביה הראשונים - הגשת בקשות וטענות מקדמיות מטעם הנקבלים.

בטרם היה סיפק בידי הועדה להתייחס לבקשות אלה, הודיעה לנו באת כוח הקובל בהודעה שנשלחה לוועדה ביום 26.5.2013 (ובטעות רשום עליה תאריך 6 ביולי 2008), כי בעקבות קבלת הטיעונים ולאחר עיון מחדש בחומר הראיות, הוחלט כי אין להמשיך בהליך המשמעתית נגד ארבעה מתוך תשעת הנקבלים, וכי נגד הנקבלים האחרים הוחלט להגיש קובלנות מתוקנות ונפרדות. עד למועד מתן החלטה זו הוגשו לוועדה קובלנות מתוקנות נגד ארבעה מן הרופאים הנותרים, ביניהם הנקבלת.

כאן המקום לחזור ולהביע את הערכת חברי הועדה, שהושמעה בעת הדיון בקובלנה זו, לבחינה המחודשת של עמדת הקובל לאור הטיעונים שהועלו בבקשות המקדמיות, ולשיקול הדעת הראוי שהופעל בביטול הקובלנה המקורית, כפי שפרטה באת כוח הקובל גב' שר-לב בפנינו בעת הדיון.

5.2. הנקבלת, ד"ר נדיה כגנסקי, עברה על בשרה תרתי משמע, את השתלשלות המתוארת לעיל, כולל בין השאר אזיקתה ומעצר בבית המעצר אבו כביר, מעצר בית ממושך ועיכוב יציאתה מן הארץ.

ד"ר כגנסקי שעלתה לישראל בשנות ה-90 של המאה העשרים, הפכה מרופאת ילדים צעירה ברוסיה לרופאה מצליחה ומוערכת בתחום הגריאטריה בישראל, הן בתחום המעשי הקליני והן בתחום האקדמי. בתקופה של שבע שנים הפכה להיות בעל תואר מומחה בישראל

ברפואה פנימית וברפואה גריאטרית, ולאחר מכן עשתה תת התמחות בפסיכו-גריאטריה. את דרכה המקצועית בארץ החלה ועשתה לצידו של ד"ר לוי, סגן מנהל בית החולים קפלן-הרצפלד וממונה על בית החולים הרצפלד; מנהל המחלקה הגריאטרית בבית החולים קפלן ומחלקות א' וב' בבית החולים הרצפלד; אותו החליפה כמ"מ בניהול מחלקות א' ו-ב' האמורות בחודש אפריל 2006. כפי שסיפרה לועדה, אתו עבדה וממנו למדה, הוא היה הממונה עליה והיא כיבדה אותו.

וכך במסגרת ניסויים בבני אדם שבוצעו בבית החולים הרצפלד, ניסויים שנפלו בהם ליקויים כמו בניסויים שבוצעו בבתי חולים ומוסדות רפואיים אחרים, מצאה עצמה ד"ר כגנסקי מעורבת בפרשה נשוא הבדיקות וההליכים לעיל, כולל הניסוי נשוא קובלנה זו. בעקבות מעורבות זו נאלצה ד"ר כגנסקי לסיים את עבודתה בבית החולים הרצפלד, שם הגיעה לעמדת ניהול, ועברה לעבוד בתפקיד אחר בקהילה, היא פוטרה משני מקומות עבודה נוספים בהם מילאה תפקידים רפואיים, לימודיה לתואר שני במנהל מערכות בריאות הופסקו והופסקה הוראתה לסטודנטים תוך ביטול תואר המרצה שלה. המחיר האישי והמשפחתי היה כבד ביותר.

5.3. כיום, לאחר שבוטלה הקובלנה המקורית רחבת ההיקף והוחלפה גם הקובלנה המתוקנת הראשונה מיום 2.6.2013, עומדת נגד הנקבלת הקובלנה מיום 10.11.2013 לפיה "עברה הנקבלת יחד עם ד"ר לוי וד"ר קליין על תיקים הכוללים חומר בנוגע לניסוי ה"זיפרקסה" והוציאה מתיקי הניסוי מסמכים הנוגעים לחולים אשר השתתפו בניסוי מקבוצת הביקורת מבלי שהוחתמו על טפסי הסכמה מדעת". מכאן, כאמור בקובלנה "הנקבלת התנהגה התנהגות שאינה הולמת רופא, בכך שהוציאה מסמכים מתוך תיקיהם של חולים אשר השתתפו בניסוי".

בעובדות כפי שנוסחו לעיל - קרי הוצאת מסמכים מתיקי הניסוי הנוגעים לחולים מקבוצת הבקרה בלי שהוחתמו על טפסי הסכמה מדעת - ובמסקנה לעיל הודתה הנקבלת.

זו, ורק זו, היא ההתנהגות שאינה הולמת רופא המיוחסת על פי הקובלנה הנוכחית לנקבלת, ולא היותה שותפה לצוות חוקרים שביצע ניסוי רפואי בבני אדם מבלי להחתים אותם על טפסי ההסכמה מדעת, ולא הוצאת המסמכים לצורך שיבוש הבדיקה.

השאלה היא מהו אמצעי המשמעת ההולם בנסיבות העניין. לדעת ב"כ הקובל נזיפה הוא האמצעי המתאים לעבירה שהיא חמורה, בהתחשב בזמן הרב שחלף, בעברה הנקי של הנקבלת, ולאור הנסיבות של המקרה. לדעת ב"כ הנקבלת, מרשתו קבלה בדיעבד עונש כפול ומכופל, בגין מעורבותה בתופעה שהיתה קיימת בכל בתי החולים בישראל, שלא הקפידו על כל תו ורג בביצוע ניסויים בבני אדם, ליקויים שתוקנו מאז במערכת הרפואית, כאשר מעורבותה שלה (שהתבטאה לדבריה בטיכוס בלבד לאחר שאחרים עשו את הרישומים והכנסתם למחשב) היתה בניסוי שאושר ומטרתו לסייע לזקנים. לטענת עו"ד אבימור יש לקחת בחשבון את השינויים בקובלנות; את העובדה שכיום לא מיוחסת לנקבלת כוונה לשיבוש הבדיקה אלא להעלים מסמכים, את חוסר ידיעתה על קיום בדיקה בעת שהוזמנה לבצע את הוצאת החומר מהתיקים, את הזמן הרב שחלף, והמחיר האישי הכבד ששילמה ולאן הגיעה אל מול הפוטנציאל שלה.

5.4. אכן, השתלשלות העניינים בקשר לנושא הניסויים בבני אדם לעיל בכל הנוגע למקרה הפרטי של הנקבלת בתיק זה, קשה ועגומה.

הליקויים הרבים שהתגלו בטיפול הגורמים השונים בקשר לניסויים אלה בכלל, הן בהתנהלות הרופאים שלקחו בהם חלק, הן בהתנהלות הנהלות בתי החולים וועדות הלסינקי, והן בהתנהלות משרד הבריאות, מטרידים ביותר, ואין תימה שמשרד הבריאות עשה רבות, כפי שמסרה לנו ב"כ הקובל, לתיקון הליקויים ולהסדרת הנושא. לכן, לאור כלליותה של הבעיה הקובל גם מצא לנכון לבטל את ההליכים נגד חלק מן הנקבלים בקובלנה המקורית ולהגיש קובלנות מתוקנות נגד האחרים (בכללם הנקבלת).

ברור כי השינוי בין הקובלנה המקורית נגד הנקבלת לבין הקובלנה שלגביה הגיעו הצדדים להסדר הטיעון והודאת הנקבלת, הוא משמעותי, וודאי שהקובלנה דהיום אינה עומדת בכל פרופורציה למסכת החקירות, המעצר בבית המעצר, מעצר הבית, הפגיעה העצומה בקריירה והפגיעה במשפחה של הנקבלת.

המעשה בו הודתה הנקבלת אינו עניין של מה בכך, אך היא מודה בטעות, מודה שהיה עליה להקשות ולשאול לפשר הבקשה להוצאת המסמכים מהתיקים (הוצאת מסמכים שבהם הודתה כאמור), אף שהמבקש היה האדם לו היא חשה כבוד, הרופא שקלט אותה בעבודה והיה לה מורה ומדריך וממונה, ועל פי חינוכה בארץ מוצאה, לאדם כזה מצייתים במסגרת היררכיה מקצועית בעניינים כגון אלה.

בנסיבות מיוחדות אלה ולאור השתלשלות העניינים כמתואר לעיל, בהתחשב בזמן הרב שחלף מאז ביצוע העבירה, בהיות הנקבלת בעלת עבר נקי ובהעדר חשש להישנות המעשה, נראה לנו כי לצורך שמירה על כבוד המקצוע ואמון הצבור במקצוע ובמסגרת איזון האינטרסים, אין סיבה לסטות מגדר הסדר הטיעון. אולם אמצעי המשמעת הנמוך ביותר במדרג, קרי התראה אינו המתאים לדעתנו לעבירה שבה הודתה הנקבלת, ונראית לנו עמדת בייח הקובל שטענה כי בנסיבות העניין יש להטיל אמצעי משמעת של נזיפה.

לאור כל האמור לעיל אנו ממליצים לכבי השר לקבוע כי הנקבלת התנהגה התנהגות שאינה הולמת רופא מורשה, ולהטיל עליה אמצעי משמעת של נזיפה.

ד"ר קובי אסף
נציג
הסתדרות הרפואית

עיריית אלטשולר, עו"ד
נציגת
היועץ המשפטי לממשלה

ד"ר נדיה כגנסקי רופאה - דין וחשבון